

mende havde maattet søjes „eller Sparekasse“) — et Stelnemærke, der for saa vidt vilde være mere rationelt, som det noget mere direkte vilde tage Sigte paa at begrænse Lovens Omraade til den Klasse Anvisninger, som det særligt er, det drejer sig om at skaffe Lovregler for, nemlig saadanne, som trækkes paa Checkkonto hos Banker og Bankierer — er den Indvending antagen for afgørende, at, med de mindre skarpe Grænser, som Forretningslivet i de nordiske Lande drager for Omraadet for de forskellige Slags Forretningsvirksomhed, vilde Loven paa denne Maade kunne hindre Indehavere af Forretninger, for hvilke Afgang hertil maatte anses uskkelig, fra at lade trække Anvisninger paa sig, som komme ind under Lovens Regler.

Som Forholdet i Udkastet er foreslaaet ordnet, vil ganske vist det legale Begreb om en Check ikke komme til helt at falde sammen med, hvad man kan kalde det økonomiske eller forretningsmæssige Begreb. Dette sidste rummer kun saadanne Sigtanvisninger, som trækkes paa et disponibelt Tilgodehavende eller en disponibel Kredit hos en Bank eller ligestillet. Efter Udkastet vil det legale Begreb om en Check simpelthen blive en Sigtanvisning, der er udfærdiget i en vis Form, til hvilken det navnlig hører, at Ordet „Check“ forekommer i Anvisningens Tekst; og denne Form vil i og for sig kunne benyttes i en hvilken som helst Sigtanvisning, hvem saa denne trækkes paa, og af hvad Bestaffenhed saa det Forhold mellem Udstederen og Trassaten er, som foranlediger, at Udstederen trækker paa denne. Paa den anden Side vil dog uundgaeligt den store Hovedmasse af Anvisninger, der udfærdiges i Checkformen, blive de Anvisninger, som trækkes paa Checkkonto hos Banker og Bankierer. Som afgørende mod den Indvending imod at opstille den omhandlede Formforkrift, at man derved paalægger Forretningslivet en hidtil ikke benyttet Form, er det blevet fremhævet, at da Anvisninger paa Checkkonto hos Banker og Bankierer altid udfærdiges paa saadanne Blanketter, som disse til dette Brug levere deres Kunder, bliver det hele væsentlig kun et Blanket spørgsmaal; Bestemmelsen i Udkastets § 17 medfører derhos, at Bankerne ikke ville blive satte i den Nødvendighed, saa snart den ny Lov træder i Kraft, at kassere alle deres gamle Blanketter og forhyne deres Kunder med ny Checkbøger.

For Danmarks Vedkommende er det, i Tilslutning til de Betragtninger, som ere udviklede i den Betænkning, der ledsagede det af Professor Lassen og undertegnede Assessor Thomsen i sin Tid udarbejdede Udkast, fundet nødvendigt at supplere Udkastets Bestemmelser om Checks med en Bestemmelse om andre Sigtanvisninger, se Udkastets § 16 og de Bemærkninger, som nedenfor ere gjorte ved denne Paragraf.

Ved Siden heraf ere endnu følgende Ændringer gjorte i § 1:

Medens efter Forslaget (se dets § 1, jfr. med § 2) en Sigtanvisning kunde udstedes med Navn in blanco, kræves efter Udkastet til Indholdet af en gyldig Check, at den som Betalingsmodtager udtrykkelig nævner enten en bestemt Person eller „Shændehaveren“ (eller et hermed enslydigt Ord, saasom „Overbringeren“ eller deslige).

Medens det efter Forslaget var nok, at enten Udstedelsesstedet eller Betalingsstedet var angivet i Anvisningen, kræver Udkastet, at Betalingsstedet maa være anført enten ved en Stedsangivelse ved Trassatens Navn eller i en særskilt Angivelse. Hvorvidt en Stedsbetegnelse, som findes indtagen i selve Trassatens Navn, i saa Henseende kan anses tilstrækkelig, maa vistnok komme til at afhænge af Omstændighederne, der under maaste Stedsbetegnelsens Plads i Navnet. Omvendt kræves aldrig til Checkens Gyldighed Angivelse af Udstedelsesstedet. Under Hensyn til, at Udstedelsesstedet bliver af Betydning for Beregningen af Forevisningsfristen, er i Slutningen af 1ste Stykke af § 10 givet en Regel for Beregningen i Tilfælde, hvor Angivelse af Udstedelsesstedet mangler.

Endelig er Paragraffen en Del omredigeret, navnlig med det Formaal at lade dens Udtryk saa nøje som muligt følge Udtrykkene i Bekseloven.

Udkastets § 2 svarer til Forslagets § 2. Bortset fra den allerede omtalte Forandring i Henseende til, hvorvidt Betalingsmodtageren behøver at være angiven i Checken, berøre de gjorte Ændringer kun Redaktionen; Udtalelsen i andet Stykke af Forslagets § 2 er ubeladt som overflødig.

Udkastets § 3 svarer til Forslagets § 3; men de Udtryk, hvori Henvisningerne til Bekseloven ere gjorte, følge mindre nøje end i Forslaget dennes Kapiteloverskrifter; der vil derfor endnu mindre nu end efter den tidligere Redaktion være Tøje til at forstaa Henvisningerne som kun rummende de Bestemmelser i Bekseloven om hvert af de angivne Emner, som have Plads i et Kapitel, hvis Overskrift mere eller mindre svarer til den i nærværende Paragraf brugte Betegnelse.